

[Kim Behnke]

skrift, før vi kan afgøre, om vi kan tilslutte os forslaget.

Noget, vi også godt kunne tænke os at få undersøgt lidt nærmere, er de økonomiske konsekvenser af dette forslags gennemførelse. I bemærkningerne til forslaget gøres der nogle betragtninger om de økonomiske og administrative konsekvenser af en ligestilling og konkluderes, at man i selve ministeriet ikke forventer nogen økonomiske konsekvenser af forslaget. Det kan godt være, at den stab, der er i ministeriet, ikke får nogen økonomiske konsekvenser, men hvis der rent faktisk skal spares nogle penge ude på skolerne, må det jo have en gunstig virkning for skatteyderne, og da vi som regel ser tingene med skatteydernes øjne, interesserer det os at vide, hvor mange kroner og øre der er i dette forslag.

Kan vi få et tilfredsstillende svar på, om der er nogle besparelsesmuligheder, og kan vi få en tilfredsstillende beretning om, hvordan samarbejdet lokalt skal foregå, er vi overvejende positivt stemt, men det vil vi vende tilbage til, når vi har set, hvordan udvalgsarbejdet har udviklet sig, og så vil vi tage endelig stilling til forslaget, når vi ser, hvordan det ser ud ved tredjebehandlingen.

Dorit Myltoft (RV):

Inden for hele uddannelsesområdet kan det være godt nok at have Grundtvigs gamle ord in mente, nemlig at »få har for meget og færre for lidt« som noget efterstræbelsesværdigt. I det lys og med henvisning til mine bemærkninger om lovforslag nr. L 170 vil jeg sige, at Det Radikale Venstre kan anbefale lovforslag nr. L 169 med de af ministeren bebudede ændringer til videre behandling, fordi vi betragter lovforslaget i en sammenhæng med de forudgående tre forslag, der har været til første behandling i dag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Lovforslaget skal danne grundlag for en forbedret udnyttelse af ressourcerne inden for voksen- og efteruddannelsesområdet, hvilket vi i Kristeligt Folkeparti fuldt ud kan tilslutte os.

Det bør være enhver regerings fornemste opgave at tilstræbe en optimal effektivisering af de offentligt finansierede voksen- og efteruddannelsessystemer, sådan at ressourceforbruget over for borgerne kan forsvares.

Det er ligeledes vigtigt at sikre, at de uddannelser, som tilbydes, er relevante i forhold til de krav, som bl.a. arbejdsmarkedet stiller. Lovforslaget rummer hjemmel til, at ministeren kan modsætte sig oprettelse af erhvervsuddannelser eller nedlægge disse, hvis ministeren anser dette for nødvendigt. Det er en af de gode ting ved lovforslaget, at der er indbygget denne fleksibilitet, således at uddannelser altid kan tilpasses det aktuelle behov.

Jeg vil også fremhæve det lokale element i lovforslaget, der rummer mulighed for et frugtbart samarbejde mellem erhvervsskoler, AMU-centre og andre institutioner, og som ministeren ønsker at forstærke ved ændringsforslag.

Afslutningsvis vil jeg tilsige forslaget Kristeligt Folkepartis og CD's positive og konstruktive støtte i det videre udvalgsarbejde.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Tak for den meget positive modtagelse af det foreliggende lovforslag. Selv det parti, der tvivlede, ville måske overveje at stemme for lovforslaget, når vi var igennem udvalgsbehandlingen, men det må fremgå af det videre arbejde.

Der var ikke mange konkrete bemærkninger eller indvendinger imod lovforslaget, og jeg skal derfor svare kort.

Hr. Poul Erik Dyrhund konstaterede, at lovforslaget rykker lidt ved det faglige selvstyre. Måske, men efter min opfattelse ikke mere, end vi alle sammen har brug for en gang imellem at blive rykket lidt i en tid, hvor forandringerne melder sig i hastigt tempo, og hvor vi må opgive gamle bastioner for at indtage nogle nye. Den omstillingsparathed mener jeg at vi skal have som holdning og indbygget mest muligt i vore systemer, men jeg vil gerne sige til hr. Poul Erik Dyrhunds betryggelse og også til fru Ebba Strange, at jeg ikke forestiller mig, at dialogen mellem de faglige udvalg og andre kompetente organer og Undervisningsministeriet ikke skal lykkes på bedste måde. Så udgangspunktet er selvfølgelig, at vi tager en fornuftig dialog, hvis det viser sig, at der er brug for at ændre det nuværende system, nedlægge uddannelser eller oprette uddannelser – og på samme måde med specialer. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil være i stand til at holde den dialog i gang på en god og fornuftig måde.